

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 15Csp/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116887514
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Vargová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2017:8116887514.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Annou Vargovou v právnej veci žalobcu: mBank SPÓLKA AKCYJNA, so sídlom Warszawa, Senatorska 18, Poľská republika, podnikajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky mBank S.A., pobočka zahraničnej banky, so sídlom Bratislava, Pribinova 10, právne zastúpený: Bartošík Šváby s.r.o., so sídlom Bratislava, Plynárenská 7/ A, proti žalovanému: Z. E., E.. X.X.XXXX, I. Z., S. XX, o zaplatenie 472,91 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamietá.

II. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu 30.6.2016 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 472,91 Eur, 9,05 % úroku z omeškania ročne zo sumy 472,91 Eur od 3.12.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. V odôvodnení žaloby uviedol, že žalobca uzavrel so žalovaným Zmluvu o používaní kreditnej karty č. G. XXXXXXXXXXX/XXXX, XXXXXX-XXXXXXXXXXXX/XXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému úver, ku ktorého čerpaniu dochádzalo prostredníctvom používania kreditnej karty. Úver bol úročený úrokovou sadzbou 17,99 % ročne. Úverový limit bol poskytnutý maximálne do sumy 2.500,- Eur, ktoré sa žalovaný zaviazal uhrádzať podľa mesačného výpisu z úverového účtu najmenej vo výške minimálnej splátky bod 2.8.6 Obchodných podmienok. V zmysle bodu 2.17.5 a 2.8.14 Obchodných podmienok je nesplácanie úveru dôvodom pre odstúpenie od zmluvy. Žalovaný splátky v dohodnutej výške a termíne neuhradil, čím sa dostal do omeškania. Žalobca žalovaného viackrát vyzýval na zaplatenie dlhu. Žalovaný začal úver čerpať 2.4.2013 a podľa výpisu ku dňu 2.12.2014 bol v omeškaní so zaplatením sumy vo výške 472,91 Eur. Nakoľko po poslednom zázname nebola vykonaná žiadna platba, dlh žalobcu predstavuje istina vo výške 472,91 Eur a príslušenstvo. Žalobca ďalej zdôraznil potrebu aplikácie obchodného zákonníka, čo má vyplývať aj z uznesenia NS SR 6Mcd0 4/2012. Nakoľko Zmluva o úvere je absolútnym obchodom bez ohľadu na povahu zmluvných strán, je potrebné na spotrebiteľské úvery aplikovať obchodnoprávnu úpravu premlčania.

2. Súd doručoval žalovanému žalobu s prílohami a procesné poučenia. Žalovaný v písomnom stanovisku súdu doručenom 19.8.2016 uviedol, že nárok žalobcu neuznáva, nakoľko žalovanému vyplatil dňa 29.9.2014 450,- Eur, 21.11.2014 1.500,- Eur a 2.12.2014 624,90 Eur, spolu 2.574,90 Eur. Je preňho prekvapivé, že takmer po dvoch rokoch dostal ďalšiu žalobu na úhradu predmetnej sumy vrátane príslušenstva.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, ako aj listinnými dôkazmi Zmluvou o používaní kreditnej karty mBank zo dňa 22.3.2013, Zmluvou o vedení bežných a sporiacich účtov z 25.1.2012,

Žiadosťou o zriadení bežného alebo sporiaceho účtu z 12.1.2012, výpisom z kreditnej karty žalovaného, odstúpením od zmluvy z 14.6.2014, doručenkou odstúpenia doručenou žalovanému 19.6.2014, VOP žalobcu, sadzobníkom poplatkov žalobcu, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil:

4. Zhodne s tvrdením žalobcu súd zistil, že žalovaný ako klient požiadal o zriadenie bežného alebo sporiaceho účtu žiadosťou zo dňa 12.1.2012, predmetom ktorej bolo poskytnutie platobnej karty VISA Klasik. Dňa 25.1.2012 uzavreli strany sporu ako zmluvné strany Zmluvu o vedení bankových bežných a sporiacich účtov, ktorou sa dohodli na uzavretí Zmluvy o vedení bankových bežných účtov a sporiacich účtov, v rámci ktorej sa mBank zaviazala zriadiť a viesť účet uvedený v potvrdení o zriadení účtu a účty otvorené v neskoršom termíne na základe dispozície majiteľa schválenej mBank, potvrdením o otvorení účtu podľa pravidiel uvedených v zmluve.

5. Dňa 22.3.2013 uzavreli totožné strany aj Zmluvu o používaní kreditnej karty mBank, na základe ktorej mBank poskytla majiteľovi úver v podobe revolvingového limitu dostupného na kreditnej karte maximálne do výšky sumy 2.500,- Eur. Majiteľ svojim podpisom mal zobrať a vedomie, že vzhľadom na charakter produktu kreditná karta nie je možné dopredu vypočítať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pretože uvedený výpočet závisí od vyčerpanej čiastky úveru. Zmluva bola uzavretá na dobu určitú do uplynutia lehoty splatnosti úveru, teda 12 mesiacov počnúc dňom poskytnutia úveru majiteľovi. Úver mal byť úročený úrokovou sadzbou 17,99 % ročne pri RPMN 20,8 % pri výške poskytnutého úveru 2.500,- Eur. V zmluve boli dohodnuté aj podmienky ukončenia zmluvy spôsobom odstúpenia alebo výpoveďou.

6. Listom zo dňa 14.6.2014 označeným ako Posledná výzva k uhradeniu dlžnej čiastky/odstúpenie od zmluvy vyzýval žalobca žalovaného na úhradu sumy 394,82 Eur pozostávajúcej z istiny po lehote splatnosti 263,89 Eur, nezaplatených úrokov 127,61 Eur a poplatkov 3,32 Eur, v lehote 7 dní od doručenia výzvy. Výzva bola doručená 19.6.2014.

7. Z výpisu z kreditnej karty vyplýva, že po odstúpení od zmluvy dňa 14.6.2014, kde žalobca vyčíslil dlžnú sumu vo výške 394,82 Eur a po tomto dátume účtoval žalovanému úroky, sankčné úroky, poplatky a pod. v celkovej výške 212,29 Eur. Žalovaný však uhradil dňa 29.9.2014 450,- Eur, 21.11.2014 1.500,- Eur a 2.12.2014 624,90 Eur, čo nespochybniteľne vyplýva aj z predloženého výpisu.

8. Žalovaný poprel opodstatnenosť žalobcovho nároku v písomnom vyjadrení k žalobe s poukázaním na realizované úhrady. Vo výpovedi na pojednávaní dňa 4.7.2017 uviedol, že v banke mal vedené tri účty v čase, keď pracoval v zahraničí. Od Intrum Justitia mu došlo, že má dlhy, preto sa dohodol na vyrovnaní v mesačných splátkach po 1.500,- Eur. Vyrovnával aj dlh, ktorý je predmetom tohto konania. Neeviduje žiaden dlh voči žalobcovi.

9. Žalobca v písomnom stanovisku k vyjadreniu žalovaného uviedol, že tvrdenie o úhrade sumy v celkovej výške 2.574,90 Eur nerozporuje. Je však toho názoru, že imanentným pojmovým znakom Zmluvy o úvere je úročenie poskytnutej sumy istiny a povinnosť vrátiť iba požičanú istinu by prichádzala do úvahy pri odstúpení od Zmluvy o pôžičke poskytnutej bez úrokov. Žalovaný nepreukázal, že predmetnými platbami splatil celú dlžnú sumu vyplývajúcu zo zmluvy.

10. Podľa § 52 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. (ďalej „OZ“) 22.3.2013

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 53 ods. 1,2,3,5 OZ,

(1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

(2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

(3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

(5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

12. Podľa § 54 OZ

(1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

(2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

(3) V pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

13. Podľa § 48 OZ

(1) Od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

(2) Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

14. Podľa § 451 OZ,

(1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

15. Z výsledkov vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba je v plnom rozsahu nedôvodná. Žalobcove tvrdenia uvedené v žalobe nemajú oporu v predložených listinných dôkazoch a vo vykonanom dokazovaní. Žalobca tvrdí, že na základe zmluvného vzťahu, ktorým bola uzavretá zmluva medzi ním a žalovaným o používaní kreditnej karty s úročením úrokovou sadzbou 17,99 % ročne pri poskytnutí úverového rámca 2.500,- Eur mu žalovaný dlží sumu 472,91 Eur aj s príslušenstvom. Z dôvodu nedisciplinovanosti žalovaného žalobca pristúpil k ukončeniu zmluvy spôsobom odstúpenia od zmluvy. Z odstúpenia od zmluvy listom zo dňa 14.6.2014 vyplýva, že dlh žalovaného predstavuje 394,82 Eur (istina 263,89 Eur, nezaplatené úroky 127,61 Eur a poplatky 3,32 Eur). Na úhradu dlžnej sumy poskytol žalobca žalovanému lehotu 7 dní od doručenia výzvy, výzva bola žalovanému doručená 19.6.2014. Z predloženého výpisu je nesporné, že žalovaný uhradil po odstúpení od zmluvy nasledovné splátky: 29.9.2014 4580,- Eur, 21.11.2014 1.500,- Eur a 2.12.2014 624,90 Eur. Súd je preto nútený prijať záver, že žalovaný dlžnú sumu uhradil, a to sumou podstatne vyššou, na zaplatenie ktorej ho žalobca vyzýval. Súd umožnil reagovať žalobcovi na obranu žalovaného, ktorú povinnosť si žalobca splnil písomným stanoviskom doručeným súdu dňa 4.10.2016. Z vyjadrenia žalobcu nie je možné dospieť k záveru, že súdu náležitým spôsobom objasnil svoj žalobou uplatnený nárok. Žalobca nespochybnil prijatie peňažných prostriedkov od žalovaného vo výške 2.574,90 Eur a vo vyjadrení uviedol, že imanentnou súčasťou poskytnutia istiny úveru sú aj úroky. Tiež s poukázaním na pravidelné omeškanie žalovaného uvedené spôsobilo nárast dlžnej sumy o poplatky spojené s nesplácaním úveru. svoje vyjadrenie zakončil tým, že žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že predmetnými platbami splatil dlžnú sumu. S týmto si súd dovoľ v splnom rozsahu nesúhlasí. Z predloženého výpisu je nesporné, že hneď ako žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy, žalovaný predmetnú úhradu realizoval. Pokiaľ je dlžná suma žalobou uplatnená opodstatnená, bolo povinnosťou žalobcu túto nespochybniteľným spôsobom preukázať a takto uniesť dôkazné bremeno, ktorú povinnosť si žalobca nesplnil. Žaloba preto bola súdom posúdená ako nedôvodná v celom rozsahu.

16. Už len navyše je potrebné poukázať na to, že zo strany žalobcu došlo k odstúpeniu od zmluvy, ktorý inštitút upravený v Občianskom zákonníku v ust. § 48 zakotvuje následky odstúpenia od zmluvy spôsobom, že zmluva zaniká s účinkami „ex tunc“ a zmluvné strany sú povinné vydať si navzájom poskytnuté plnenia. Na predmetný zmluvný vzťah by bolo potrebné aplikovať Občiansky zákonník, nie úpravu obsiahnutú v Obchodnom zákonníku tak, ako sa súd o tom snaží presvedčiť žalobca. tento záver vyplýva z početnej judikatúry súdov, napr. Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1Co/57/2015, 7Co/12/2014, 8Co/189/2014 a pod., ako aj z uznesenia Ústavného súdu SR I ÚS 402/2013-10 a pod.. Žalobca by tak mal nárok len na vrátenie finančných prostriedkov, ktoré poskytol žalovanému a nie na plnenie zo zmluvy, ktorá bola zrušená od začiatku, teda by nemal nárok na poplatky, úroky a pod..

17. Občianskoprávna úprava v ust. § 52 v znení účinnom od 1.4.2015 ustanovuje, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa mali inak použiť normy obchodného práva. V prípade protiargumetnácie, že ustanovenie nebolo platné a účinné v čase uzavretia zmluvy časovo pôsobí aj na právne vzťahy vzniknuté pred jeho účinnosťou, čo v konečnom dôsledku riešil Najvyšší súd SR, v rozhodnutí ktorom rozhodol o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora sp.zn. 3MCdo/12/2014.

18. S poukázaním na zdôvodnenie rozhodnutia súd rozhodol v súlade s výrokovou časťou rozsudku.

19. Podľa § 251 C.s.p. trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

20. Podľa § 255 ods. 1,2 C.s.p.

(1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

(2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

21. Podľa § 262 ods. 1,2 C.s.p.,

(1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

(2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa pomeru úspechu, keď úspešnému žalovanému priznal nárok na ich náhradu od neúspešného žalobcu v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v dvoch rovnopisoch do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 C.s.p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 C.s.p.) podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.